

Et an in hoc standum sit iudicio medicorum, ibid. nu. 4.
Et quid, si vulneratus intra breue spatium decesserit, an præsumat mortuus ex vulnere, ibid. nu. 44.
Et quid, si reus velit probare contrarium eius, quod medici dixerunt, ibid. nu. 45.
Et quid si post illatum vulnus lethale alius superueniat qui vulneratum examinavit, nunquid primus vulnerans excusetur, ibid. nu. 46.
Fur an possit licite occidi, ibid. nu. 47.
Adulter an possit impune à parte occidi, ibid. nu. 48.
Et an à marito, ibid. nu. 49.
Et quid in foro conscientie, ibid. nu. 50.
Et an pater vel maritus id possint alteri mandare, ibid. nu. 51.
Banniti an possint impune offendi, ibid. nu. 52.
Et an valeat statutum disponens, quod possint impune offendi, et an stante tali statuto possint offendi etiam in foro conscientie, ibid. nu. 54.
Et an etiam occidi, ibid. nu. 55.
Et an mulier bannita possit adulterari, ibid. nu. 56.
Et an bannitus censetur hostis civitatis, à qua est bannitus, ibid. et an equiparetur deportato, ibid. nu. 58.
Et an stante hoc statuto possit filius occidere patrem bannitum, et an eum quem pr. us promiserat non offendere, ibid. nu. 60.
Et an liceat bannitum proditorie interficere, ibid. nu. 61.
Et quid si bannitus habuerit gratiam à principe, nondum tamen fuerit de albo cancellatus, ibid. nu. 62.
Et quid si bannum sit nullum, ibid. nu. 63.
Et an pendente appellatione à sententia banni possit bannitus impune occidi, ibid. nu. 64.
Et an bannitus captus per familiam officialis possit licite offendi, et an liceat occidere bannitum extra territorium, à quo est bannitus, ibid. nu. 66.
Et an occidens eum, quem ignorabat esse bannitum, gaudeat beneficio statuti, ibid. nu. 67.
Si statutum permittat occidi bannitum in lib. centum an liceat occidere eum, qui est bannitus in pluribus minoribus summis, quæ cumulate excedunt centum libras, ibid. nu. 48.
exceptio proueniens ex hoc statuto an sit peremptoria ibidem, n. 69.
Et an possit opponi per procuratorem, ibid. nu. 70.
Bannitus, stante hoc statuto an possit se defendere, ibid. nu. 71.
Stante hoc statuto, si bannitus offendatur, an possit iud. x. officio inquirere, ibid. nu. 72.
Causus, in quibus quis potest alium licite interficere, ibid. nu. 73.
An in crimine homicidij puniatur affectus, etiam non secuto effectu, ibid. n. 74.
Ex Additionibus.
Homicidium quid sit, & unde dicatur, §. homicidium in prin. Homicidium commissum inter ludentes ad brachia, vel ad pugnos, ad lapides, an sit casuale, §. homicid. n. 1.
Homicidium dicitur casuale inter amicos, ibid. nu. 2.
Homicidium sine dolo committens, qua pœna plectatur, ibid. Homicidium quando dicatur potius culpa, quam dolo commissum, ibid. nu. 4.
Homicidij causam dare quis dicatur, & qua pœna sit puniendus, Homicidij pœna an puniri debeat percussus caput lapide, vel alio instrumento a pro ad interficiendum, ibid. nu. 7.
Et quid in homicidio facto cum baculo, & spatularum percussione, §. homicidium, nu. 7.
Homicidium pugno dolo committens punitur æquè, ac si gladio occidisset, ibid. nu. 8.
Homicidij pœna an tentatur occidens vnum volens alterum occidit, §. homicid. nu. 13.
Occidens asinum intendendo occidere hominem an puniatur homicid. nu. 16.
Animus deliberatus in delinquente, quando præsumat, ibid. Portans litteras ad aliquem occidendum quando teneatur de officio, ibid. nu. 29.
Medicus negligens in curando infirmo peccat mortaliter, ibid. Occidens aliquem nec ipso nec eius hæredi succedit, ibid. nu. 53.
Ad probandam defensionem sufficit semiplena probatio, ibid. nu. 91.
Defensionis modum excedens punitur tantum de excessu, ibid. nu. 96.

Fur de iure Canonico occidi non potest, ibid. nu. 175.
Homicidium non est sine immunditia, ibid. nume. 202.
In altissimo punitur affectus sicut effectus, ibid. nu. 306.
Homicidium an præsumat cum dolo, & ex proposito, ibid. Homicidium quando dicatur commissum animo deliberato ibid. nu. 15.
Homicidij pœna in Regno Neap. & in statu ecclesiastico, §. homicidium, nu. 47.
Homicidium committens in rixa punitur æque, ac si deliberatè commisset, ibid. nu. 48.
Et quid si ex vulneribus illatis in rixa mors sit secuta, ibid. nu. 49.
Homicidium quibus modis dicatur qualificatum, & quibus causis aggrauetur, ibid. nu. 52.
Homicidium sine dolo committens pœna arbitraria punitur, Homicidij pœna non tenetur occidens alium in rixa, cum crederet inuitantem interficere, ibid. nu. 94.
Et quando teneatur mediatores offendentes vnum ex rixantibus, et quid si mediator se opposuit insultanti, & mediator sui interfecit, ibid. nu. 97.
Homicidium quomodo probetur factum ad defensionem, §. Homicidium factum ad defensionem non est puibile, etiam stante statuto, quod pœna mortis puniri debeat, ibid. nu. 81.
Homicidium potius ad defensionem, quam ad vindictam factum præsumat, ibid. n. 104.
Et quid si duo admittent se insultauerunt, & vnus fuit interfecit, et quid in eo primo incepit, §. homicid. nu. eod.
Et quid si tres dicant homicidium fuisse factum ad defensionem, neque aliam rationem adducunt, ibid. nu. 106.
Et an probent per verbum credo, ibid. nu. 107.
Et quid in dubio, quando non apparet quis primo euaginauerit, §. homicid. nu. 108.
Et quibus pœnis puniatur, ibid. nu. eod.
Et defensio quomodo probetur, ibid. nu. 109.
Homicidium si mentitus commiserit, minus punitur, ibid. nu. 121.
Homicidium an committere liceat pro euitanda iniuria personæ, §. homicid. nu. 123.
Homicidium confessus in tortura, potest tamen probare ad sui defensionem fecisse, ibid. nu. 124.
Et huiusmodi declaratio potest etiam fieri per procuratorem, ac impedit torturam rei, ibid. nu. 125.
Et si confiteatur hominem interfecisse, mox reuocando confessionem conuincatur de mendacio, audiatur postea dicens ab alio fuisse interfectum, ibid. nu. 126.
Homicidium in rixa, an pœna mortis puniatur, §. homicid. nu. 137.
Homicidij an teneantur omnes, si tot sint vulnera, quot sunt ij, qui homicidio interuenerunt, ibid. nu. 143.
Homicidium non dicitur ex animo deliberato, si malefactor dū capitur, occidatur, q. 28. nu. 26.
Homicidij tenetur adulter, si deprehensus in adulterio patrem adulteræ se defendendo interficiat, §. homicid. nu. 182.
Homicidium in 23. casibus non punitur pœna mortis, ibid. nu. 195.
Homicidium commissum in duello permissio à Principe non punitur, ibid. nu. 297.
Homicidij affectus, vt pœna mortis ex dispositione statuti puniri possit, quæ requirantur, ibid. nu. 303.
Homicidium probatur, licet testes de diuerso armorum genere deponant, q. 66. nu. 24.
Homicidium sine dolo commissum punitur arbitrariè, quæst. 84. numero 13.
Homicidij mandatum quomodo probetur, q. 85. nu. 26.
Et an ex eo, quod annuerit quis ad malefactorem, ibid. Et an per allocutionem ad aures, ibid. nu. 27.
Ex Claro.
Homo liber an possit torqueri, §. fin. q. 64. nu. 15.
Ex Additionibus.
Homo repertus mortuus, an præsumat occisus, vel sua morte obiisse, q. 4. num. 9.
Homo liber non potest dari pro obside, nisi pro publica utilitate, q. 46. num. 43.
Honores qui confert per gratiam, Christum spernit, q. 94. nu. 12.
Hospitalarij, & Eremitæ an gaudeant privilegio fori, q. 35. n. 23.
Hospitalia gaudeant immunitate, q. 50. nu. 11.
Hospitalia debent esse facta, vel confirmata ab Episcopo, ibid. numero 13.

Et an præsumentur talia, nu. 14.
Hospites an teneantur receptione, q. 90. nu. 18.
I
Actans se fecisse delictum, quod non fecit extraordinariè puniunt, q. 87. nu. 21.
Iacob de Aren ab impugnat. D. Clar. defenditur, q. 24. nu. 5.
Ignobilis committens homicid. suspenditur, b. 60. nu. 95.
Ignis pœna quando imponatur, q. 99. nu. 8.
Ignorans non dicitur iurisdictionem prorogare, q. 42. nu. 8.
Ignorans proclama an debeat puniri pœna illius, q. 60. nu. 46.
Ignorantia excusat ab incestu, §. incestus, nu. 1.
Ignorantia in delictis an excuset, q. 60. nu. 44.
Ignorans facti, an excuset, & quæ pœna salte graui, q. ea, sub n. 44.
Ignorantia quando præsumat, & allegari possit aduersus cri-dus, & stantia, ibid. sub n. 48.
Ignorantia proclamatæ quomodo probetur, q. 60. nu. 47.
Ignorantia, vel scientia accusare volentis, quo probetur, q. 57. n. 8.
Et an per iuramentum, ibid. nu. 19.
Illustris quis dicitur, remittitur arbitr. iud. q. 56. nu. 51.
Imaginem Dei, Sanctorum, Principis, aut Pontificis percussus, aut deturpans, qua pœna puniendus, §. blasphemia, nu. 1.
Imag. Saluat. pingens humi, vel deturpans debet mori, q. 68. n. 49.
Et quid in imagine Sum. Pontif. ibid. nu. 40.
Immobiliū appell. an veniat pecunia data cambijs, & destinata ad emptionem immobiliū, q. 78. nu. 151. & seq.
Ex Claro.
Immunitas, Eccles. habet immunit. vt delinquens, qui in eam con-fugerit, non sit inde violenter extrahendus, l. 5. §. si. q. 30. nu. 1.
Et an ambitus, qui est extra ecclesiam per 40. passus, ib. nu. 2.
Et an palatium episcopi, ibid. nu. 3.
Et an ecclesia nondum consecrata, ibid. nu. 4.
Et quid si ecclesia sit interdicta, ibid. nu. 5.
Et quid si sit destructa, ibid. nu. 6.
Et an oratoria priuata, ibid. nu. 7.
Et quid si delinquens in vna ecclesia, confugiat in aliam, ibid. n. 8.
Et an omnes delinquentes gaudeant hac immunit. ibid. nu. 9.
Et an raptores Virginum, ibid. nu. 10.
Et an homicida proditorius, ibid. n. 11.
Et quid in homicida animo deliberato, ibid. nu. 12.
Et an ille, qui ex infidijs alium interfecit, ibid. nu. 13.
Et an fures, ibid. nu. 14.
Et an illi, qui in ecclesia delinquant, ibid. nu. 15.
Et an clerici, ibid. nu. 16. Et an Iudæi, ibid. nu. 17.
Et an excommunicati, ibid. nu. 18.
Et quid si delinquens iam insequente familia à locis prophanis in ecclesiam se receperit, ibid. nu. 19.
Et an possit iudex secularis propria auctoritate delinquentem ab ecclesia extrahere, ibid. nu. 20.
Et an possit iudex ponere custodes, vt delinquentem obli-dat, ibid. nu. 21.
Et an immunitas ecel. proficit ad condempnatis, ibid. nu. 22.
Et an delinquens extractus ab ecel. possit puniri corporaliter, ibid. Delinquens confugiens ad sacerdotem portantē sanctiss. Eucharistia sacramentum, an gaudeat immunit. ibid. nu. 24.
Delinquens an possit extrahi à scholis, ibid. nu. 25.
Et an à domibus cardinalium, ibid. nu. 26.
Et an auelli à statuis principum, ibid. nu. 27.
Ex Additionibus.
Immunitas ecel. extendatur ad dormitor. Monast. q. 30. nu. 1.
Immunitas ecel. extendatur ad comum in 40. passus propè eccles. ibid. nu. 9.
Immunitas prædicta extendatur ad hospitalia, q. 30. num. 11.
An ad palatium episcopi, nu. 10. An ad blasphemos, nu. 15.
An ad vulnerantem proditorie, nu. 17.
An ad rebelles, nu. 19. An ad sacrilegos, nu. 22.
An ad iudæos volentes fieri Christianos, q. 30. nu. 23.
An ad bannitos, ibid. num. 28. An ad condemnatos, nu. 29.
Immunitates Cardinalium à Sixto V. sublata, q. 30. nu. 33.
Immunitates A filorum à Tiberio Imper. fuerunt sublata, ibid. n. 32.
Immun. ecel. an hodie procedat, & quando, q. 30. n. 5. 18. & 19.
Et an in statu ecclesiastico, num. 6.
Et an in Regno Neap. nu. 7. Et an Parmæ, nu. 8.
Imo, dictio adiecta secundo verbo contrario primo in sententi-

importat emendationem, q. 82. sub nu. 3.
Impedimentum quomodo probetur, q. 26. nu. 17.
Impedire. Qui facile potest impedire homicidium, & illud non impedit, occisori par est, §. fin. q. 90. nu. 31.
Imperator per solum Papam potest deponi, q. 35. nu. 6.
Imperator ex quibus causis potest deponi, §. hæc. nu. 34.
Imperator, Rex, & alius Princeps non potest statueres, quod Prin-eipi in causa propria credatur, q. 58. sub nu. 44.
Impetrans gratiā pro secundo homicidio, an debeat facere me-utionem primi, q. 39. nu. 72.
Gratia quando dicatur subrepta, ibid. nu. 73.
Et quando ex tacurnitate vitietur, ibid. nu. 74.
Et quando vitietur ipso iure, ibid.
Et quid si in gratia adsit clausula, quod de subreptione, & obre-ptione dici non possit, ibid. nu. 75.
Impetrans an teneatur probare exposita esse vera, vel excipiens apposta, q. 59. nu. 85.
Impetrans remissionem pœnæ iam soluta debet narrare iam soluisse, ibid. nu. 88.
item etiam causam, ex qua pœna fuit imposita, q. 59. nu. 89.
Ex Claro.
Impostores puniuntur arbitrio iudicis, §. si. q. 83. nu. 3.
Ex Additionibus.
Impostura quid sit, & quomodo puniatur, q. 85. nu. 13.
Impubes non potest accusari de adulterio, §. adulterium, nu. 6.
impubes quando possit esse testis, q. 24. nu. 109.
Et quid si veritas aliter non possit haberi, ibid. nu. 107.
Et quid si sunt duo impuberes, ibid. nu. 108.
impubes pubertati proximus potest leuiter torqueri, vt faciat ali-qualè indicium, nu. 110.
Et quid si non debuit torqueri, & fuerit tortum, ibid. nu. 111.
incapaci relictum perinet ad substitutum, vel grauatum, q. 79. n. 10.
incapaci relictum vendicat fiscus, si consanguinei erunt negligentes in capiendo dictum relictum, q. 79. nu. 11.
item si consanguinei renunciauerint, nu. 12.
Ex Claro.
Ignorantia excusat ab incestu, §. incestus, nu. 2.
Incendiarij sunt excommunicati, §. nu. q. 77. nu. 19.
Ex Additionibus.
Incendiarius Ecclesiarum est ipso facto excommunicatus, & ab-soluedus à Papa, aliorum verò locorum excommunicandus q. 77. nu. 21.
Incendiarij pœna non tenetur incendens domum propriam, nisi fecerit, vt incenderet bona aliena, ibid. nu. 13.
Incendiarij Ecclesiarum etiam non consecratum, & cœmeterij sunt ipso facto excommunicati, ibid. nu. 24.
Incendiarij pœna, q. 68. nu. 52.
Incendium committens, etiam sine leuissima culpa, tenetur ad emendationem damni, q. 68. nu. 51.
Incendium quando præsumat commissum culpa inhabitantibus, seu nefarius coitus dicitur in infinitum inter ascen-dentes, & descendentes, §. incestus, nu. 4.
Et qua pœna puniatur, §. eod. nu. 5.
Ex Claro.
Incestus inter quas personas committatur, l. 5. §. incestus, n. 1.
Et an committatur cum moniali, ibid.
Et an cum presbytero, ibid.
Incestus pœna quæ sit, ibid. nu. 2.
Et an hodie pro incestu imponatur pœna publicationis bono-Dispositio, auth. incestas nuptias an habeat locum etiam in nu-pijs, quæ sunt incestas de iure canonico, ibid. nu. 4.
Et an locum habeat tantummodo in nuptijs incestis ratione con-sanguinitatis, an autem etiam in alijs, ibid. nu. 5.
Incestus nuptias contrahentes, sunt ipso iure excommunicati, Et quid si fuerit, in contractu matrimonij apposta conditio, Si Pontifex dispensauerit, ibid. nu. 7.
Et an hec pœna locum habeat in sponsalibus, ibid. nu. 8.
Incestas nuptias contrahentes excusantur, ex eo quod ignorarent factum, ibid. nu. 9.
Et quid si postquam detecta est affinitas, perseverauerint in ma-trimonio, ibid. nu. 10.
Iudæi contrahentes incestas nuptias in gradu permissio a lege Mo-saica, sed prohibito à iure communi, an sint puniendi, ibid. nu. 12.

Ex Additionibus. Ignorantia excusat ab incestu, §. Incestus, nu. 2. Incestus quando concurrit cum adulterio, §. adulterium, nu. 28. Incestus quid, §. in cestus, nu. 2. Incestus quomodo probetur, §. incestus, nu. 6. Incestus pœna minor est in mulieribus, §. incestus, nu. 10. Incestus pœna, quæ sit de iure civili, & canonico, nu. eod. Et quæ in statu ecclesiastico, §. eod. nu. 11. Incestus cū adulter. & stupro an puniatur pœna mortis, ib. n. 12. Incestus nuptiæ cur ita dictæ, §. incest. nu. 3. Incestus nuptiæ de iure canonico an subiaceant dispositioni, Auth. incestas nuptias, C. de nup. §. eod. nu. 13. Includens in aliquo loco clericum inuitum est excommunicatus, §. si. q. 77. nu. * 37. Incompetentia iudicis ante litem contestatam debet proponi, q. Et quando post sententiam, nu. 2. Incompetentiam iudicis potest per quemlibet opponi, q. 35. n. 7. Inconstantia Rei an faciat indicium, §. si. q. 2. n. 39. Indiciorum gradus qui sint, li. 7. §. si. q. 10. nu. 1. Et quæ indicia sufficiant ad inquirendum, ibid. nu. 2. Et quæ ad inquisitionem formandam, ibid. nu. 4. Et quæ ad condemnationem, ibid. nu. 5. Et an ex indicijs, vel præsumptionibus quis possit in pœnam corporalem condemnari, ibid. nu. 6. Et quid in crimine assassini, hæresis, & simoniæ, ibid. nu. 7. Et quid si præsumptio sit posita à lege, ibid. nu. 8. Fama an sit sufficiens indicium ad inquirendum, & ad torturam, l. §. si. q. 21. nu. 1. Testis vnus an faciat indicium ad torturam, ibid. nu. 2. Et quid si non viderit, sed audierit, & dicat cognouisse ad vocem, ibid. nu. 3. Dictum, seu depositio socij criminis an faciat indicium ad inquirendum, ibid. nu. 4. Et an ad formandam inquisitionem, ibid. nu. 5. Et quid si sit etiam periurus, ibid. nu. 6. Et an faciat indicium ad torturam, ibid. nu. 7. Et quid in criminibus exceptis, ibid. nu. 8. Mandatarijs dictum an probet contra mandantem, ibid. nu. 9. Quomodo sit excipiendum contra socium criminis, ibid. nu. 10. Et quid si sunt plures socij criminis, qui contra alium deponant, ibid. nu. 11. Et an requiratur, quod socius criminis deponat cum iuramento, Et an quod confirmet dictum suum in tormentis, ibid. nu. 13. Assertio vulnerati an faciat indicium ad inquirendum, ibid. n. 14. Et an ad capturam, ibid. nu. 15. Et an ad excusandum à calumnia heredem, qui accusatione in- Et an ad torturam, ibid. nu. 17. Fuga an probet contra delinquentem, ibid. nu. 18. Et quid si opponatur vt delictum, ibid. nu. 19. Et quid, si opponatur vt indicium, ibid. nu. 20. Et an semiplene probet in criminalibus, ibid. nu. 21. Et an sit sufficiens indicium ad torturam, ibid. nu. 20. Et quid si reus aufugiat post formatam inquisitionem, ibid. n. 23. Et quid si reuelatur, ibid. nu. 24. Et quid in fuga facta à carceribus, ibid. nu. 25. Et quid si non erat legitime detentus, ibid. nu. 26. Et an indebitè carceratus possit licitè au fugere, ibid. nu. 27. Et quid si statim ad carceres reuertatur, ibid. nu. 28. Et an sagax iudicis, qui non stetit in syndicatu per quinquaginta dies, faciat contra eum plenam probationem, ibid. nu. 29. Et an inimicitia faciat indicium, ibid. nu. 30. Indicia quomodo probentur, li. §. si. q. 22. nu. 1. Et an per vnum testem, ibid. nu. 2. Et quid si non sit omni exceptione maior, ibid. nu. 3. Et quid si cognouit tantummodo ad vocem, ibid. nu. 4. Indicia à quibus personis sumi debeant, li. §. si. q. 23. nu. 1. Et an ad ea sumenda debeat pars citati, ibid. nu. 2. Et an sint danda in interrogatoria testibus à reo, ibid. nu. 3. Et an confessio extrajudicialis, faciat indicium, q. 21. nu. 31. Et an confessio facta coram iudice incompetenti, ibid. nu. 30. Et an confessio clerici facta coram iudice laico, ibid. n. 33. Et quid si illam deinde coram iudice compet. reuocau. ibid. n. 34.

Et an confes. facta coram iudice non sedente pro tribun. ib. n. 35. Et an confessio facta in tormentis, & deinde reuocata, ibid. n. 36. Et an minæ, ibid. nu. 37. Et an pax facta cum offenso, ibid. nu. 38. Et an mendacium, inconstantia, vacillatio, & trepidatio rei, Et an, si vilis fuerit cum gladio sanguinolento, ibid. nu. 20. Et quid si res furata reperta sit penes aliquem, ibid. nu. 42. Ex Additionibus. Indicia quomodo probentur, q. 22. nu. 1. Indicium, an & quando nascatur ex dicto vnus, ibid. nu. 2. Et an ex plurium dicto singulariter deponentium, eod. q. nu. 6. Indicium remotum debet probari per duos testes, ibid. nu. 5. Sensus auditus quado probet in his quæ spectant ad visum, q. 21. nu. * 20. Contra mandantem quando possit procedi, ibid. nu. * 39. Dictum morientis an plenam probationem faciat, ib. n. * 54. Fores carceris frangens, vt ibi detenti fagiant, qua pœna punia- tur, ibid. nu. 62. In leuioribus criminibus an indicijs sit vtendum, ibid. nu. * 78. Inimicitia tantum capitalis faciat indicium ad torturam, ibid. nu. 128. Quando ratificatione opus sit, ibid. nu. 140. Confessio extra tormenta ad cautelam tantum ratificatur, ibid. Testium trepidatio an scribi debeat in actis, ibid. nu. 148. Indicia nunquam dicuntur vere probationes, q. 20. nu. 5. Indicium quando dicatur proximum, & quando remotum, q. 64. nu. 59. Indicia sufficientia, quando dicantur, & quando dicantur pur- gata, ibid. nu. 56. Indicia duo etiam leuia sufficiunt ad torturam, ibid. nu. 60. Indicia quando censentur purgata, ibid. n. 115. Indiciorum copia est danda miserabilibus personis, etiam quod non petantur, q. 49. nu. 9. etiam si statutum concedatur copiam, si petatur, ibid. Indiciorum copia, an, & quando sit danda, ibid. nu. 10. An tertio comparenti pro suo interesse, ibid. nu. 11. An Doctorei carcerato, ibid. nu. 12. Indiciorum copia est danda, licet Princeps mandet procedi ex processu informatiuo, q. 49. nu. 17. et quid si iudex ex statuto haberet liberum arbitrium, ibidem, et quid si non petatur, nu. 19. et quid in crimine læsæ Maiestatis, ibid. nu. 20. et si fuerit denegata, an confessio valeat ad condemnationem, q. 49. n. 21. Indiciorum copia datur in statu ecclesiastico, etiam quod non pe- tatur, ibid. nu. 22. Indiciorum copia est danda petenti ante torturam, ibid. num. 24. et quid si petens esset torturæ alligatus, ibid. Indiciorum copia potest negari homini malæ famæ, & etiam ad- uocato, ibid. nu. 25. Indicium, argumentum, præsumptio, suspicio, coniectura, & fi- ctio, quid sint, q. 20. nu. 1. Indiciū vnde dicatur, quod duplex sit, & quomodo probetur male- ficio proximum, vel remotum, ibid. nu. 2. & 4. Indicia magna qualiter distinguantur à leuibus, ibid. nu. 3. Indicia legitima ad formandam inquisitionem remittuntur arbi- trio iudicis, ibid. n. 5. Indicia ad torturam sufficientia quæ sint, q. 20. nu. 6. Indicia indultata quæ sint, ibid. nu. 9. Indicia ad condemnationem quæ sint, ibid. nu. 14. Indicium vnus testis de visu, & omni exceptione maioris non sufficit dictante statuto, vel lege standum esse indicijs quò ad plenam probationem, q. 21. nu. 18. Indicium fugæ tollitur per spontaneam comparationem etiam præcedente citatione, ibid. nu. 79. Indicium resultans ex dicto socij criminis, etiam in casibus ex- ceptuatis eliditur ab bonam famam inculpati, ibi. nu. 36. Indicium suspicionis tollitur per cautionem de non offendendo per plures inimicitias, quas offensus habeat, et si quis post of- fensionem receperit sanctam eucharistiam, q. 21. nu. 116. Indicium minarum quomodo tollatur, ibid. nu. 144. Indicium indubitatum quid, nu. 158. Indicium quale, quale quid importet, q. 24. nu. 23. Indultus quid sit, & quando concedendus, & quomodo, q. 59. Indul.

Practica Criminalis.

Indultus comprehendit delicta tempore concessionis nondum detecta, q. 59. nu. 73. Et an comprehendat delicta futura, ib. nu. 64. Indultus de omnibus delictis præteritis intelligitur parte concor data, ib. nu. 106. Indultus Regij an extendatur ad vassallos Baronum, q. 59. n. 97. Indultus priuatus quid sit, ibid. Indultus gener. non cõprehend. delicta in offic. cõmiss. q. 59. n. 103. Ex Claro. Infamia. De pœna infamiæ, §. si. q. 72. nu. 1. Quibus casibus pœna infamiæ de iure communi incuratur, ibi. Tergiuersator punitur pœna infamiæ, ib. nu. 2. Damnatus publico iudicio efficitur infamis, ib. nu. 3. Et quid si processum fuerit per viam inquisit. ib. Infamis an possit testificari, ib. nu. 4. Ex Additionibus. Infamia iuris, & facti, quæ dicatur, & quò prob. q. 24. n. 6. l. et seq. Infamia superueniens non minuit de fide, ib. n. 78. Infamia an impediatur fieri examen à principio, ib. nu. 96. Infamis irrogatur per carcerationem ad pœnam, nu. 72. n. 1. Infamia quid sit, ib. nu. 2. Infamia iuris tripliciter inferitur, ib. n. 3. Infamia iuris quæ sit, & quæ infamia facti, ib. nu. 4. Infamia facti quod duplex, ib. nu. 5. Infamia facti quomodo irrogatur, & quos effectus habeat, ib. n. 4. Infamia canonica quando contrahatur, q. 72. nu. 7. Infamia quomodo probetur, ib. nu. 8. Infamia est pœna corpor. & morti comparatur, ib. nu. 9. Infamia publica, & clamosa non indiget probatione, ib. nu. 10. Infamia an sit perpetua, si pœna princip. sit ad tempus, ib. nu. 12. Infamia non tollitur per emendationem vitæ, q. 72. n. 14. Infamia per simplicem indulgent. Principis de delicto factam, non censetur remissa, ib. nu. 15. Ex Claro. Infamis an possit accusare, §. si. q. 14. nu. 11. Infamis an possit esse testis in criminali, §. si. q. 24. nu. 13. Infamis an possit testificare, §. si. q. 72. nu. 4. Ex Additionibus. Infamis non debet videre faciem Principis, q. 72. nu. 11. Infamis ex aliquo delicto, si est condemnandus ad pœnā infamiæ, pœna debet mutari, & alterari, q. 72. nu. 13. Infamis quando repellatur à testimonio, q. 24. nu. 60. Infamis potest testificari de gestis in postribulo, ib. nu. 65. Infamis de iure sufficit ad inquirendum, ib. nu. 66. Infamis contra infamem quando testificetur, q. 24. nu. 75. Infamis quando admittatur in testem, ib. nu. 85. Et an contra eum procedentem, q. 24. nu. 76. Et an restitutus, nu. 79. Et an emendatus, n. 80. Et quid si deponat de gestis à se, nu. 82. Et an in subsidium, n. 88. Et quid si cum eo concurrat vnus testis valde dignus, q. 24. n. 86. Et an per dispensationem, nu. 91. & 92. Et quid si habetur pro non infami, nu. 90. Et quid si fuerit condemnatus de infamia, & appellauerit, & ap- pellatio fuerit deserta, nu. 93. Et quid si non opponatur, nu. 94. Infamis quis efficitur per solā confess. factam in iud. q. 24. n. 104. Infamis efficitur condemnatus de crim. ciuilit. q. 72. nu. 20. Et quid de condemnato in contumaciam, & iuris ordine nõ fer uato, ib. nu. 21. Infamis efficitur condemnatus ex rati habitatione, q. 72. nu. 23. Infamis pot allegare absentiam citati, & debet admitti, q. 32. n. 42. Infamis admittitur ad allegandum incompetentiæ fori, & quan- do, q. 33. nu. 8. Infans ex officio debet absolui, q. 60. nu. 8. Et quid de furioso, ib. nu. 9. Et quid de furdo, ib. nu. eod. Infans an possit ferula cedi, q. 64. nu. 68. An infirmus petens hostiam non confect. sit hæret. §. hære. n. 39. Infirmi carcerati, quando, & quomodo sint relaxandi, q. 34. n. 23. Infirmus si vulneretur, & moriatur, an præsumatur mortuus ex vulnere, §. homic. nu. 165. Infirmitas, & absentia citati, pot per quemlibet allega. q. 34. n. 7. Infirmitate citati allegata, quid sit agendum, iq. nu. 19.

Infirmitatis exceptio non admittitur, si non reperitur locus, vt sit infirmus, q. 34. nu. 29. Infirmitas quomodo probetur, q. 34. nu. 21. Infirmitas suorum an excuset, ib. nu. 22. & seq. Inhabiles quomodo admittantur in testimonio, q. 24. nu. 113. Et quid si plures defectus patiantur, ib. n. 118. Cetera vide in verbo testis inhabilis. Inhabilitas accusan possit opponi post litem contest. q. 15. nu. 3. Inhonestas mulieris probatur per testes singulares, & reddit stu- prum impunibile, §. stuprum, nu. 29. Ex Claro. Inimicitia quæ dicatur capitalis, §. si. q. 14. nu. 18. Inimicitia an faciat indicium, §. si. q. 21. n. 30. Ex Additionibus. Inimicitia contrahitur cum iudice per capturam, & carceratio- nem, q. 24. nu. 20. & 21. Inimicitia an repellat à princip. ita vt iudex non possit ad exa- men deuenire, ib. nu. 25. Inimicitia præsumpta testimonium repellit, ib. nu. 27. Et quid de incognita, & ex causa minus probabilis, nu. 28. Inimicitia capitalis vnde nascatur, ib. nu. 31. Inimicitia tm capital. facit indicium ad torturam, §. si. q. 21. n. * 120. Inimicitia, vel conuersatio, quando dicatur parua, vel magna, est iudici arbitrium, q. 24. nu. 35. Inimicitia capitalis repellit testimon. etiam si proneniat ex culpa eius, contra quem deponit, ib. nu. 36. Inimicitia repellens testes debet esse grauis, q. 53. n. 9. Inimicitia ad repellendum testimon. debet probari in specie, q. 24. num. 41. Inimicitia causam sufficit probare, licet pars ignoret, ib. n. 42. Inimicitia satis constat per cautiones de non offendendo, ib. n. 43. Inimicitia capitalis præsumitur inter litigantes, q. 21. n. 114. Et inter litigantem, & aduocatum sibi contrarium, ib. nu. eod. Inimicitia satis probata dicitur, si inimicitia causa probetur, q. 21 numero 115. Inimicitia suspicio quomodo tollatur remittitur arbitrio iudicis ib. nu. 117. & 118. Inimicitia quando faciat indicium ad torturam, & quæ capitalis dicatur, ib. nu. 119. Inimicitia non facit indicium ad omnia delicta, sed ad ea tantum quæ ad alterius iniuriam perpetrantur, ead. q. n. 120. Ex Claro. Inimicus an possit accusare, §. si. q. 14. n. 17. Inimicus an possit esse testis in criminali, §. si. q. 24. nu. 5. Et quid si secuta sit reconciliatio, ib. n. 6. Ex Additionibus. Inimicus an possit esse testis, q. 24. nu. 13. Et quid de inimico vtriusque partis, ib. nu. 32. Inimicum potest quis accusare etiam in casu vetito si cum reo se in carcere constituat, §. si. q. 14. n. * 4. Et an consanguineus inimici, & amicus, q. 24. n. 14. & seq. Inimicus præsumptus, & reconciliatus, quid operentur, q. 14. nu. 17. & 29. Inimicus non admittitur in testimonium etiam cum tortura, ibi- dem num. 18. Etiam in articulo mortis, & sacramentum Eucharist. receptos, Inimicus iudici præsumitur, qui ab eo fuit tortus, vel etiam carce- ratus, q. 24. n. 20. Et quid si alteri veritas haberi non potest, q. 24. n. 117. Inimicus facit quale quale indicium, q. 24. n. 22. & 23. Inimici capitales de visu, quando faciant indicium, ib. nu. 24. Et quid de inimico non capitali, nu. 33. Inimicus præsumitur is, qui aliquem nõ diligere dixit, q. 24. n. 30. Inimicus mihi præsumitur, conuersans cū inimico meo, ib. n. 34. Inimicus tempore iuramenti, & disposit. amicus, an probet, q. 24. numero 44. Inimicum verborum attenditur ad excusationem delicti, q. 82. sub numero 111. Ex Claro. Iniuriam pluribus modis fieri, lib. §. iniuria, nu. 1. Quid interfit inter verberare, & pulsare, ib. Intrans in agrum meū causa veniendi, mo inuito, an dicatur ini- iuriam facere, ib. nu. 2. Iniuria